

(Tudósítónktól.)
Hűvös, esős szombat délután... Az emberek ilyenkor legszívesebben fedél alá sietnek. A Sztálin-híd járókelői — jórészt

*Szabad Nép
1955. V. 21. p. 1.*

a Váci úti üzemekből, hazafelé igyekvő óbudaiak — mégis megállnak a hídon, és Újpest felé néznek még a villamosok utasai is. Arrafelé, ahol az új összekötő vasúti híd feszül az esőtől zavaros Duna felett. Távoli tompa morgás és fehér füst jelzi ott, hogy most halad át az új hídon az első tehervonat. A hosszú — dorogi szénnel megrakott — szerelvény dübörgésébe pattogó zeneszó vegyül. Hídatavatást ünnepelnek az újpesti hídfőnél...

Aki valamikor jól ismerte a régi újpesti hídfő környékét, most bizony elcsodálkozhat. A villamosremiz rendezetlen vidéke alaposan megváltozott az utóbbi esztendő alatt, eltűnt az árkos-bokros „városperem”, és a múlt század végén épített, ütött-kopott földszintes munkásházak helyén a gyönyörű hatalmas MAHART-lakóházak alakították a környék képét. S most új, két részből álló erős vasúti híd szeli át a hajógyári öblöt, és a nagy Dunaágot is. Erősebb és szebb, mint a fasiszták által 1944-ben elpusztított, hatvan esztendővel ezelőtt épített régi híd volt.

Zászlódszbe öltözött a 11 év óta „szolgálaton kívüli” újralfestett és rendbehozott újpesti vasúti megállóhely, zászlókat, díszes táblákat hoztak magukkal a környékbeli üzemek küldöttei: a Váci úti és újpesti üzemek munkásai. A híd forgalomba helyezési ünnepségén megjelent **Hidas István** elvtárs, **Kovács István** elvtárs, **Mekis József** elvtárs, az MDP Politikai Bizottságának tagjai, **Bebrits La-**

jós elvtárs, közlekedés- és postaügyi miniszter, **Szabó János** elvtárs, város- és községgazdálkodási miniszter és **Pongrácz Kálmán** elvtárs, Budapest Főváros Tanácsa végrehajtó bizottságának elnöke.

A mai ünneplés azoknak szól, akik a szeptember végi határidő helyett május 21-re felépítették az új híd, s három esztendőn át szembeszálltak a tél viharaiival, a jéggel, a tavalyi árvízzel, hogy betarthassák ígéretüket. És győztek...

Erről a győzelemről beszél a hídatavató ünnepségen, **Csanádi György** elvtárs, a MÁV vezérigazgatójának megnyitó szavai után **Bebrits Lajos** elvtárs, közlekedés- és postaügyi miniszter, aki mindenekelőtt a hős hídepítőknél — a Hídepítő Vállalat, a MÁVAG és a vasúti építő vállalatok dolgozóinak — mond köszönetet sikeres munkájukért. Azért a munkáért, amellyel 2000 tonna cementet, 10 000 tonna betont, 5560 tonna vasat nagy-szerű — csaknem egy kilométer hosszú — duna-híddá alakítottak át, s 40 000 köbméter földet mozgattak meg.

Az ünnepi emelvényen az MDP Politikai Bizottságának és Központi Vezetőségének és a Minisztertanácsnak több tagja köszönti a három esztendeig tartó hídepítés eredményeit. Az ünnepség közben a hídon átro-

bogó első tehervonatot üdvözlő tapsvihár is azoknak szól, akiknek mun-

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: **Felavatták az újpesti vasúti dunahídat**

Cím:
Forrás: **A hídepítők határidő előtt négy hónappal adták át**

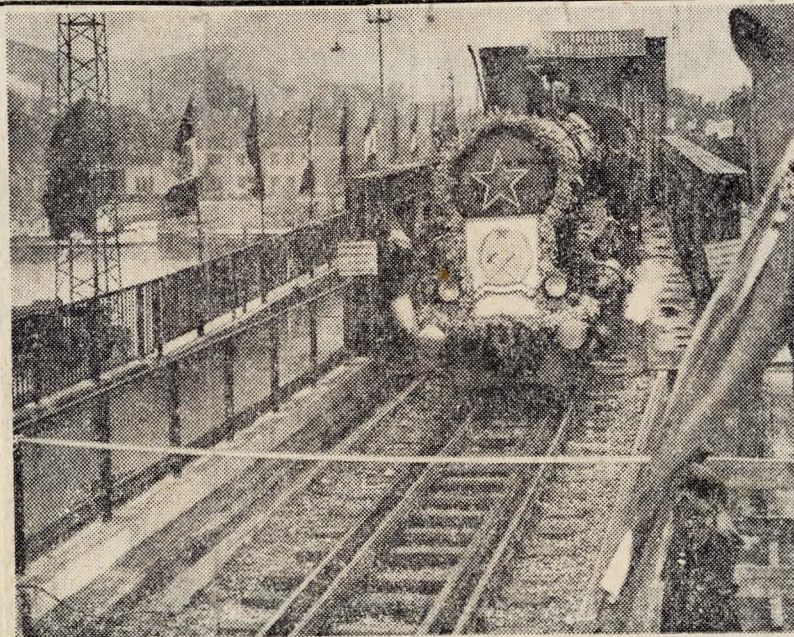
az országnak alkotásukat

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A „hidavató” első vonat áthalad az új dunahídon.

káját **Bebrits** elvtárs méltatja. **Sávoly Pál** Kossuth-díjas tervezőmérnöknek, **Szilágyi Dezső** és **Rohla Miklós** mérnököknek, a MÁVAG hídepítőinek, akiknek munkáját a sok „hídcsatát” végigharcolt **Massányi Károly**, **Perényi Miklós** és **Fekete János** mérnökök irányították, a híres **Nagy** és **Szabó** szerelőbrigádok tagjainak, **Dezse Ferenc** főszerelőnek, **Lőrincz** és **Nedelka** szerelőknek, a **Papp** kőműves- és a

Pátinkás ácsbrigádok tagjainak és az új híd többi bátor építőjének.

A miniszter az összes hídepítők és ünneplő vendégek gondolatát önti szavakba, amikor azt kívánja: „**Maradjon meg békében ez a híd, egész életében sérülés nélkül**” — majd a béke erőinek világtörténelmi jelentőségű összefogásáról — a Párisi konferenciáról — beszél. Arról, hogy a további jó munka, a tervek

Tárgy:

624.2

Hely:

Idő:

u 1955 u

Személy:

Helyszám:

teljesítése, a gazdaságosabb termelés az egész ország dolgozóinak — csakúgy, mint az új híd építőinek — legfőbb életcélja kell hogy legyen.

Pártunk útmutatásának megfelelően csak ilyen munkával védhetjük meg hazánkat, új alkotásainkat a béke ellenségeivel szemben, s csak ezzel növelhetjük tovább népünk jólétét...

Ezután **Pongrácz Kálmán** elvtárs, a Fővárosi Tanács VB-elnöke emelkedett szólásra:

— **A múlt rendszerben egy évszázad kellett hét dunai hídepítő-séhez, és most a nyolcadik hídat avatjuk tíz esztendő alatt** — kezdte beszédét, majd a fővárosi dolgozói nevében köszönetet mondott a hídepítőknél, akik új békeművel garantálták hazánkat, és ezzel csaknem száz kilométerrel megrövidítették a dorogi szén, a lábatlani cement és a természeti kincsekben gazdag Dunántúl termékeinek útját a fővárosba, s az ország más vidékeire. Igen jelentős az új híd átadása a személyforgalom szempontjából is.

Arató Károly elvtárs, a Budapesti Vasútigazgatóság vezetője a vasutas dolgozók nevében mond köszönetet az új híderért, és azt ígéri, hogy a vasutasok a szép alkotáshoz méltó odaadással gondozzák és használják majd azt.

Díszes személyvonat indul ezután a budai oldal felé. Utasai: a hídepítők és a vendégek. A népszíngeti és az óbuda vasúti töltesek mellett mindenütt integető emberek, gyermekek üdvözlők a hídon áthaladó első személyvonatot, amelyet az óbuda állomáson a III. kerületi üzemek küldöttei fogadnak. **Tóbiás Mihályné**, a kerületi tanács VB-elnöke meghatott szavakkal mond köszönetet a híderért az óbuda dolgozók lelkes éljenzése közben...

És ma már dübörögnek a tehervonatok, s holnap — hétfőn — megindul a személyforgalom is az új acélhíd fényes sínein. A számos kormánykitüntetéssel és 100 000 forinttal jutalmazott bátor hídepítők pedig új harcra indulnak, amelyet ismét győzelem követ majd. Sok sikert kívánunk az új országépítő munkához is!